

Српска Православна Црква
својој духовној деци
о Васкрсу 2020. године

ИРИНЕЈ

по милости Божјој

православни Архиепископ пећки, Митрополит београдско-карловачки и Патријарх српски, са свим архијерејима Српске Православне Цркве – свештенству, монаштву и свим синовима и кћерима наше свете Цркве: благодат, милост и мир од Бога Оца, и Господа нашега Исуса Христа, и Духа Светога, уз радосни васкршњи поздрав:

Христос васкрсе!

Дан је Васкрсења! Слављем се просветлимо, једни друге загрлимо и рецимо браћо свима, па и онима који нас ненавиде! Васкрсењем опростимо све и тако велегласно запевајмо: Христос васкрсе из мртвих, смрћу смрт поразивши и онима у гробовима живот даровавши!

(Песма са васкршњег јутрења)

Ево нас, браћо и сестре и драга децо духовна, у торжеству и радости великог празника, Васкрса. Данас је празник Васкрсења Господа нашега Исуса Христа – радујмо се и веселимо се! Васкрс је наш највећи празник – празник победе Живота над смрћу, Бога над сатаном, Човека у Христу Исусу над грехом. Христос васкрсе из мртвих! Рецимо то свима и обрадујмо све и свакога, чак и оне који мрзе Њега, Васкрслог Богочовека, и нас, Његово наслеђе овде на земљи, и оне који не верују и још сумњају да је Он Искупитељ и Спаситељ света.

Браћо и сестре и драга децо духовна, суштина тајне Христове Васкрсења је у томе да је "Онај Који јесте", истовремено Син Божји и Син човечји, већ на Велики Петак, а коначно на дан Васкрсења, победио сатану и сатро његову власт и силу. Смрт и ад су поражени. Свети апостол Павле, у победоносном заносу, пита: "Смрти, где ти је жалац? Аде, где ти је победа?", а свети Василије Велики, архиепископ кападокијски, наднесен над тајном Васкрса, појашњава речи светог апостола Павла, па каже да је Господ Исус Христос Себе дао у замену смрти, "која је нас, продане греху, држала у ропству и, сишавши крстом у ад, покида окове смрти; и васкрсе у трећи дан, и свакоме отвори пут у васкрсење из мртвих. Он, Христос Господ, вели свети Василије, постаде Првина умрлих, Прворођени из мртвих, да би Он био све и сва, првенствујући у свему".

Дивећи се чудесном Васкрсењу из гроба, црквени песник пева: „Господе, како си се родио од Пресвете Дјеве и како си васкрсао из гроба, не знамо, али Те славимо као Спаситеља и Искупитеља.” Славeћи са њим Васкрсење Христово, и ми се дивимо пред овом великом тајном и певамо: „Христос васкрсе из мртвих! Смрћу смрт победи и онима који бејаху у гробовима живот дарова!” Попут синова Израилевих, који прешавши Црвено море узнесоше благодарења и хвале Богу и ми, браћо и сестре и драга децо духовна, прошавши кроз тугу и жалост Великог Петка и Велике Суботе и нашавши се у радости Васкрсења, принесимо хвалу Богу и узвикнимо: слава Ти, Господе, Спаситељу и Избавитељу наш, што нас избави из власти греха, смрти и ђавола!

На истини Васкрслога Христа, Који се јавио женама мирносицама, апостолима и другима, ми стојимо и јесмо! Васкрсли Господ Исус Христос је непоколебиви Темeљ не само наше вере и наше Цркве већ и свеукупног нашег постојања и свега што јесте. „Ако Христос не васкрсе, онда је узалудна вера наша, узалудно је надање наше, још смо под грехом!”, каже свети апостол Павле. У Васкрсењу је смисао свега што постоји, а без Васкрсења све, па и сaм живот, јесте бесмислен. У Васкрсењу Господа Исуса Христа открива се тајна Оваплоћења Бога Логоса, односно Његовог рођења у Витлејему и Његовог страдања као Јагњета Божјег у Јерусалиму, као и свега онога што се десило не само у Јерусалиму и Јудеји већ и у целокупној историји света.

У светлости Христовог Васкрсења, браћо и сестре, и ми, христоносни српски народ, сагледавамо себе и своју историју. Ми смо крсноваскрни народ. Са Христом страдамо и са Њим саваскрсавамо. Сва наша историја је крсносна и христоваскрсна, смештена између Голготе и Васкрсења. Прошле године смо славили велики јубилеј, Осамсто годишњицу аутокефалности наше Цркве. У том јубилеју смо сагледали сву ширину, дубину и висину нашег постојања у протеклих осам стотина година. Ове, пак, године Благости Господње славио 100-годишњицу обновљења статуса Патријаршије наше Цркве. После голготског страдања нашег народа и наше Цркве у 19. веку и у првим деценијама 20. века, митрополије и епархије наше Цркве, расцепкане по територијама претходних царстава и држава, сјединиле су се у јединствену Српску Православну Цркву, чиме је обновљена наша древна Пећка Патријаршија. Био је то благослов Божји нашем народу и нашој Цркви за наше – до тада невиђено – страдање и показано трпљење. Можда га је најбоље исказао свети мученик Ђакон Авакум, када је, одбијајући да се одрекне православне вере под претњом мучења и ужасне смрти, ускликнуо: „Срб је Христов, радује се смрти!” Благословио је Бог наше јединство у борби за победу истине и правде. Благодаћу Духа Светога и снагом непоколебиве вере, наде и љубави обновили смо Пећку Патријаршију на читавом простору на којем живе православни Срби, на радост наших предака, а на понос свих нас.

Претходно смо, драга децо духовна, попут древног Израиља, прошли преко голготâ и страхотâ, преко сињих мора и морских дубина, а потом доживели слободу и јединство. Наша голготсто-пасхална историја нам говори да никад, па ни на Велики Петак, не смемо губити веру и наду у Бога. Зар 1915. година није била Велики Петак у нашој новијој историји? Зар 1916. година није била година наше Албанске Голготе? А зар 1917. година није изгледала као наше погребње и полагање у "плаве гробнице"? И гле чуда! Већ следећа, 1918. година, била је година наше победе, наше слободе и нашег васкрсења, а 1920. година – година наше црквене и духовне обнове.

Сагледавајући ово чудесно дело Божје у нашој историји, можемо са Псалмопојцем узвикнути: велики си, Господе, и чудесна су дела Твоја, и нема те речи која је кадра да опева сва чудеса Твоја! Уистину су чудесни догађаји ослобођења и уједињења нашег народа, који претходише обновљењу нашег црквеног јединства и наше Патријаршије. Све нас неумитно подсећа на чудесно избављење синова Израилевих из Мисира, његово лутање по Синају и улазак у Земљу Обећану. Нажалост, после свега тога, опет смо се, својом и туђом кривицом, нашли на историјском распећу, па милошћу Божјом опет васкрсли... И тако, ето, до наших дана!

Док славио Васкрсење Христово, сетимо се, драга децо духовна, наше браће и наших сестара на нашем мученичком Косову и Метохији! Помолимо се за њих да им Господ подари снаге да својим трпљењем свих безакоња и невоља граде своје и наше спасење, да никад не изгубе веру у крајњу победу Добра и да верују да је Господ, Бог милости и доброте, увек са њима и са свима који иду Божјим путевима!

Исто тако, браћо и сестре, сетимо се наше браће и наших сестара у Црној Гори који трпе велико безакоње и неправду. Безакони "закони" укинуше истину и правду у Црној Гори. Некада поносна и дична Црна Гора, позната по чојству и јунаштву, данас покушава да нашој Цркви отме оно што је вековима било њено, оно што је читав српски народ са својим владикама, свештенством и монаштвоу градио и стварао. Светиње Црне Горе, многе од њих старије од саме Црне Горе, јесу светиње народа и у њима се поје и појаће се кроз векове света Литургија, молитвама светог Василија Острошког, светог Петра Цетињског, светих новомученика пострадалих од небратске руке домаћих богоборца и молитвама свих светих угодника Божјих.

Сетимо се данас наше мученичке браће у Сирији, Ираку и широм света, свих који страдају због људске неправде и похлепе! Једну од најлепших и најзнаменитијих земаља света – Сирију – зло и насиље су скоро уништили. Помолимо се данас за све њих и за све страдалнике да их Господ избави из руку неправедних људи!

Данас се посебно сећамо и поздравом *Христос воскрес* срдечно поздрављамо нашу браћу и сестре у Украјини, на челу са њиховим митрополитом Онуфријем, свим митрополитима, архиепископима и епископима, монаштвоу и свештенствоу, који су жртве нецрквеног, несаборског и самовласног деловања нашег времена! Помолимо се за њих који страдају и поверимо их Самом Васкрслем Христу Господу да их спаси и избави из руку безаконика!

Драга браћо и сестре и драга децо духовна,

Овогодишњи Васкрс дочекујемо и славио у тешким условима, у невољама у каквима смо га ретко кад у прошлости дочекивали и славили. Живимо у данима пандемије која је изненада задесила човечанство. Читав свет је захваћен и угрожен једним вирусом. Да ли ће горди и себични човек данашњице извући икакав закључак из те чињенице? Или ће и даље, без покајања и без љубави, истрајавати на самоубилачком пројекту стварања свог лажног овоземаљског раја у којем нема места ни за Бога ни за човека као боголико, духовно биће? Нашавши се у оваквим невољама, морамо учинити све да себи и другима помогнемо, да разумемо и подржимо напоре и програме надлежних здравствених, санитарних и државних институција које улажу напоре како би нас заштитиле од заразе. Можда нам то тренутно тешко пада, али све што је на општу корист морамо прихватити и подржати, а себе и своје понашање томе подредити. Изнад свега, молимо се Господу Богу да нас избави од ове епидемије и сличних опасности! Молимо се Богу, учествујмо редовно и активно у светој

Литургији, кајмо се за своје грехе и водимо рачуна о своме здрављу и здрављу других! Ово је прилика да добро размислимо сами о себи и о читавом свету. Гле, један вирус је уздрмао и бацио на колена читав свет и довео у опасност здравље и животе милиона људи! „Смири се, горди човече!“ – поручио је својевремено Достојевски. Његова порука је, рекли бисмо, актуелнија данас него што је била тада када је изречена.

У радости Христовог Васкрсења имамо све вас, драга децо духовна, вас у отаџбини и вас расејане широм света, у својим молитвама и очински све вас поздрављамо сверадосним поздравом:

Христос васкрсе!

Дано у Патријаршији српској у Београду,
о Васкрсу 2020. године.

Ваши молитвеници пред Васкрслим Господом:

Архиепископ пећки,
Митрополит београдско-карловачки и
Патријарх српски ИРИНЕЈ

Митрополит црногорско-приморски АМФИЛОХИЈЕ
Митрополит загребачко-љубљански ПОРФИРИЈЕ
Митрополит дабробосански ХРИЗОСТОМ

Епископ шабачки ЛАВРЕНТИЈЕ
Епископ сремски ВАСИЛИЈЕ
Епископ бањалучки ЈЕФРЕМ
Епископ будимски ЛУКИЈАН
Епископ банатски НИКАНОР
Епископ новограчаничко-средњезападноамерички ЛОНГИН
Епископ канадски МИТРОФАН
Епископ бачки ИРИНЕЈ
Епископ британско-скандинавски ДОСИТЕЈ
Епископ западноевропски ЛУКА
Епископ жички ЈУСТИН
Епископ врањски ПАХОМИЈЕ
Епископ шумадијски ЈОВАН
Епископ браничевски ИГЊАТИЈЕ
Епископ зворничко-тузлански ФОТИЈЕ
Епископ милешевски АТАНАСИЈЕ
Епископ будимљанско-никшићки ЈОАНИКИЈЕ
Епископ диселдорфски и немачки ГРИГОРИЈЕ
Епископ рашко-призренски ТЕОДОСИЈЕ
Епископ западноамерички МАКСИМ
Епископ горњокарловачки ГЕРАСИМ
Епископ источноамерички ИРИНЕЈ
Епископ крушевачки ДАВИД
Епископ славонски ЈОВАН
Епископ аустријско-швајцарски АНДРЕЈ
Епископ бихаћко-петровачки СЕРГИЈЕ
Епископ тимочки ИЛАРИОН
Епископ нишки АРСЕНИЈЕ
Епископ Митрополије аустралијско-новозеландске СИЛУАН
Епископ буеносаирски и јужноцентралноамерички КИРИЛО
Епископ далматински НИКОДИМ
Епископ осечкопољски и барањски ХЕРУВИМ
Епископ захумско-херцеговачки ДИМИТРИЈЕ

Викарни Епископ моравички АНТОНИЈЕ
Викарни Епископ ремезијански СТЕФАН

Викарни Епископ мохачки ИСИХИЈЕ
Викарни Епископ диоклијски МЕТОДИЈЕ

ОХРИДСКА АРХИЕПИСКОПИЈА:
Архиепископ охридски и Митрополит скопски ЈОВАН
Епископ полошко-кумановски ЈОАКИМ
Епископ брегалнички МАРКО
Викарни Епископ стобијски ДАВИД